

ŠALEŠKI TRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

10. sept. 1971 — Leto VII. 14 (145) — Cena 0,30 din — Poština plačana v gotovini

PROF. FRANTIŠEK V. FOIT

Komaj smo se dobro spoznali in se domenili, da bomo prijatelji, pa je nenadno usoda odločila drugače. Naše prve skupne poti so se na začetku razšle tako nenadoma, da ne bi nikoli mogli pomisliti na to.

Profesorja Františka Vladimira Foita smo v Velenju nestrpno pričakovali. Sprejeli smo ga, kot da smo stari znanci. Tudi on se je kmalu navadil na novo okolje in trdil, da bo ostal v Velenju. S seboj v Velenje je prof. Foit prinesel neprecenljivo vredno zbirko črnske umetnosti, ki jo je več kot petintrideset let zbiral od plemena do plemena v daljni Afriki. Izredno smo ponosni in zadovoljni, da se je prof. Foit odločil in izročil celotno zbirko v trajno last občini Velenje.

Akademski slikar František Vladimír Foit je bil rojen leta 1900 v Taboru na Češkem. Nadarjenega in izredno prizadevnega mladnika so starši poslali na šolanje. Odločil se je za kiparstvo in študiral v Pragi, Dresdenu, Parizu, na Dunaju in pri Meštroviču v Zagrebu. Pred 40 leti je po nalogu Karlove univerze v Pragi prvič odpotoval v Afriko proučevati tradicionalno afriško umetnost in antropološko plastiko. S soprogo Ireno sta prepotovala številne afriške dežele, živele pa sta tudi med Pigmejci ob reki Ituri v Kongu. Svoj dom si je prof. Foit ustvaril v Moshiju pod Kilimandžarom.

Sele leta 1947 se je preselil v glavno mesto Kenije v Nairobi in zadnja leta vodil oddelek za kiparstvo v Keniata Koledžu. Nasploh je bil prof. Foit odličen pedagog in je v Afriki poučeval na več kot tridesetih šolah — od učiteljsišča do univerze.

Dr. Boris Kuhar, direktor Slovenskega etnografskega muzeja, je takole povedal o akademskem kiparju Františku V. Foitu: »Pred dvema letoma sem profesorja prvič srečal v Nairobiju. Ogledal sem si njegovo galerijo in bogato zbirko, ki obsega blizu 700 predmetov — mask, kulturnih kipov, lesenih lutk in keramičnih izdelkov. Profesor me je popeljal v svoj atelje, kjer je še vedno neumorno snoval. Kiparil je v lesu, kamnu, keramiki in železu. V vzhodni Afriki je izdelal več pomembnih spomenikov. Zadnje monumentalno delo je spominska fontana pred univerzitetnim koledžem v Nairobiju. Z dob-

rim poznavanjem afriške tradicionalne kulture, predvsem afriškega ornamenta, je spretno prenašal staro afriško umetnost v sodobno. Njegova dela krasijo nov Hiltonov hotel v glavnem mestu Kenije in številne javne zgradbe od Dar Es Salaama do Kampale.

Vsakič, ko sem se srečal s prof. Foitom, sem znova občudoval njegovo silno energijo, vztrajnost in izredno voljo do dela. To je pokazal tudi ob prihodu v Velenje, saj je bil prve dni izredno nesrečen, ker ni mogel začeti takoj delati. Ko smo se v Nairobiju domenili, da pride v Slovenijo, je kar naprej snoval načrte za muzej, v katerem bo njegova zbirka, za študijsko središče črnske umetnosti in še marsikaj. Lahko rečem, da je bil prof. Foit velik ljubitelj naše dežele in iskren prijatelj. Zato se je tudi odločil, da bo jesen svojega življenja preživel pri nas, v Sloveniji. Svojo zbirko je poklonil Sloveniji in postal naš državljan.

Profesor František V. Foit je prišel v Velenje in zaradi posledic nesreče, ko so prevažali njegovo zbirko, prerano umrl. V Velenju smo ga nestrpno pričakovali, ker je v novo mesto ob bregovih Pake prinesel neizmerno kulturno vrednost in ker smo želeli, da bi med nami živel. Tako je želel tudi sam. In še več. V Velenju je nameraval še naprej kipariti in oblikovati podobe iz življenja črnih ljudi, med katerimi je živel četrto desetletje.

Akademskemu kiparju Foitu smo se hoteli prihodnji mesec na otvoritvi galerije zahvaliti za njegovo veliko naklonjenost. Tega zdaj ne bomo mogli več storiti. Naša dolžnost pa je, da kar najbolje poskrbimo za stalno razstavo umetnosti afriških ljudstev, ki bo nosila ime »ZBIRKA FOIT«.

Lj. Naraks

Spomenik NOB v gradnji

Prejšnji teden so na Titovem trgu v Velenju začeli zemeljska in betonska dela za spomenik narodnoosvobodilni borbi.

Poročali smo že, da bo spomenik narodnoosvobodilni borbi skulptura in fontana. Kiparsko plastiko »onemele puške« (visoka je šest metrov) je izdelal ak. kipar Stojan Batič. V Zagrebu so jo tudi vliji v bron in je pripravljena, da jo pripeljejo v Velenje.

Ker bo skulpturalni del spomenika obdan s fontano, ki bo obogatila veliko ploščad Titovega trga, so Vegradovi delavci začeli graditi tri velika korita. Z gradbenimi deli dobro napredujejo.

V Josipdolu krešejo granit, ki ga bodo rabili pri spomeniku in fontani. Ploščad, na kateri bo stala bronasta plastika, bo tlakovana z grobimi žaganimi granitnimi kockami. Ob obeh straneh fontane bosta 20 metrov dolgi ograji, ki bosta prav tako obloženi z grobo žaganimi ploščami iz sivega josipdolskega granita. Z njim bodo obložene tudi zunanje stene.

Vodogradbeni laboratorij v Ljubljani je že naredil vodni preizkus pretekajoče vode v koritih. Ko pa bodo končali v Velenju gradbena dela, bo vodogradbeni laboratorij montiral vodne napeljave.

Za letošnji občinski praznik bodo torej v Velenju odkrili spomenik narodnoosvobodilni borbi v Šaleški dolini. Po zdajšnjih izračunih bo celotna investicija veljala 850 tisoč dinarjev.

ŠOLARJI RADI BEREJO

Na osnovni šoli v Šmartnem ob Paki je bilo v preteklem šolskem letu 365 otrok. Večina teh učencev pa je navdušena za branje naših mladinskih listov, zato ni čudno, če je na šolo prihajalo 141 Cici-banov, 90 Pionirjev, 50 Pionirskih listov, 45 Vsevedov, 60 Kurirčkov in 24 Čebelic. Torej pride na enega učenca nekaj več kot en list. Poleg tega so otroci naročili skozi vse leto tudi 356 mladinskih knjig, kar je prav hvale vredno, ker bodo ravno ti učenci pozneje, ko dorastejo, najboljši kupci naše lepe slovenske knjige.

KAJ LETOS GRADIMO IZ SREDSTEV KRAJEVNEGA SAMOPRISPEVKA V DOLINI JE ŽIVAHNO

Občani velenjske občine smo se lani na referendumu odločili, da bomo s krajevnim samoprispevkom pomagali odstranjevati najbolj pereče skupne potrebe. • To so ceste, šole, otroški vrtec in še nekatere druge stvari. • Obenem pa so se delovne organizacije zavezale, da bodo prispevale denar, da bi v naslednjih petih letih v občini Velenje uredili najvažnejše.

Vsi skupaj smo sprejeli plan negospodarskih investicij, torej gradenj, ki jih bomo izvršili do leta 1975. Ta načrt je tudi osnova upravnemu odboru skladu za negospodarske

investicije, ki deluje pri občinski skupščini.

Smo v mesecu septembru in je prav, da znova preko našega časnika seznanimo občane kaj vse letos gradimo iz sredstev

krajevnega samoprispevka in denarja delovnih organizacij ter kolikšna je vrednost posameznih naložb.

Takoj na začetku moramo objasniti, da stvari ne gredo tako enostavno in gladko, kot bi morale.

Občani, zlasti oni, ki so vseskozi nasprotovali uvedbi samoprispevka, pogostokrat neupravičeno kritizirajo. Vsako gradnjo, ki se na novo pojavi, mešajo s planom negospodar-

DALJE na 3. strani

JUGOBANKA

10. OKTOBRA ŽREBANJE PRVEGA KOLA
DENARNE LOTERIJE V JUGOBANKI

Lastniki dinarskih in deviznih hranilnih vlog, vezanih na 13 mesecev, dobe za vsakih 1.000 dinarjev eno srečko. Vse dobitke prvega kola loterije v JUGOBANKI v skupni vrednosti 1.000.000 dinarjev, bomo izplačali v gotovini.

Vabimo vas, da nas obiščete v naši banki, kjer vam bomo nudili podrobnejše informacije.

JUGOBANKA

Ljubljana, Titova 32 in
Celovška 106

Celje, Titov trg 7

Skrbno pripravljena nadaljnja rast

V Velenju se stalno pritožujemo nad irgovino • Trdimo, da je slabo založena in njena razvejanost ne zadošča potrebam • Letos so na tem področju odprli občinska vrata in v mesto spustili tudi druge trgovce • Kako se je ob tem znašlo domače trgovsko in proizvodno podjetje ERA, ki je nosilec trgovske dejavnosti vsa po vojna leta?

Na to in še druga vprašanja bomo skušali odgovoriti v našem zapisu.

Trdimo lahko, da je velenjska ERA letošnje poslovno leto uspešno začela. Ne samo zato, ker so v podjetju do julija za 73 odstotkov povečali promet, ampak predvsem zaradi tega, ker v podjetju utrjuje organizacijo in nenehno izboljšujejo odnos do kupcev. To pomeni, da so izdelali načrt kako bodo v lokalnih mejah razvili sodobno trgovino, ki bo konkurenčna zunanjim trgovcem, tu in tam z ugodnejšimi razmerami prodaje v Velenju.

Letošnji finančni pokazalci so izredno ugodni. Če jih primerjamo z lanskimi, potem lahko verjamejo napovedim, da bo trgovsko in proizvodno podjetje ERA ob koncu leta zaključilo poslovanje s preko 200 milijoni dinarjev realizacije. To pa je promet, ki ga težko dosežejo tudi večje trgovske hiše na Slovenskem. Če vemo, da ERA večinoma posluje na ozkih domačih tleh in nima veleblagovnice, potem je usmeritev

podjetja in njegovi nadaljnji načrti pravilna, dosežki pa nadvse zadovoljivi. V podjetju je še vedno boleče, da niso mogli graditi veleblagovnice v Velenju za katero so se več let načrtno pripravljali. Kljub temu pa so samoupravni organi sprejeli paket ukrepov, ki dajejo že v prvem polletju ugodne finančne dosežke.

V živilski dejavnosti so za 30 odstotkov povečali promet, pri prodaji industrijskega blaga za 45 odstotkov in prodaji gradbenega materiala za 112 odstotkov. Pravijo, da je večji promet posledica dobre založenosti, čeprav je na tržišču primanjkovalo nekaterih vrst blaga.

V trgovskem in proizvodnem podjetju ERA so poleg nekaterih drugih ukrepov pripravili tudi program razširitve trgovin. Ta program že izvajajo. Tako so avgusta preselili špecerijski oddelek iz blagovnice Center v novo samopostrežno trgovino TRG na Partizanski cesti 4. Nova trgovina bočasno preskrbovala potrošnike iz zahodnega dela sre-

dišča Velenja. Ko bodo na tem območju odprli večji supermarket, pa bodo v sedanjih samopostrežnicah prodajali le delikatesne izdelke.

Ugotovili so, da potrošniki kupujejo vedno bolj otroško konfekcijo. Zato so začeli razširjati prodajalno Zibka, na Saleški 22. Z adaptacijo bodo dvakrat povečali prostornost prodajalne in v njej uredili mini blagovnico za otroški tekstil, konfekcijo in igrače. Oktobra bodo imeli v prenovljeni Zibki reklamno znižano prodajo in vabijo potrošnike, da pridejo nakupovat.

V Velenju še ni trgovine s športnimi potrebščinami in fotomaterialom. Takšno specializirano prodajalno bodo zdaj uredili v podaljšku prodajalne Zibka. Prodajalno šport bodo odprli ob enem z Zibko, oktobra letos. V njej bodo zaenkrat na voljo rekviziti za potrebe zimskega športa.

Dosedanje blagovnico Center na Saleški 14 bodo preuredili v tehnično, v kateri bodo prodajali vse blago široke potrošnje. Skupaj z novo blagovnico »Standard«, ki bo na drugi strani avtobusne postaje in bodo v njej prodajali oblačila, bosta na tem področju zaključeni trgovini, ki se bosta kosali z vsako veleblagovnico v večjih središčih.

V podjetju imajo za vse načrtovane razširitve prodajalno zagotovljena sredstva. Pravijo, če bo pomoč banke tolikšna kot jim je bila obljubljena, potem bodo napovedano drugo leto uresničili. Načrtujejo še naprej. Razvoj podjetja ne bodo ustavili le pri sedanjih rešitvah. Širili bodo grosistično prodajo gospodinjskih strojev tovarne Gorenje, gradbenega materiala in lesa, predvsem pa

izdelkov EFE, premoga in plastičnih trakov za embaliranje, ki jih izdelujejo v rudniku.

V programu imajo gradnjo garaž in servisne delavnice v Velenju, samopostrežnice v Pesju, skladišče v Donjem Kraljevcu in Somboru, enoto Sumi, blagovnico Nama, prodajalno Celje, prodajalno keramike in drugo. Vse to bodo zgradili v naslednjem obdobju, ko bodo z lastnim dohodkom in s pomočjo drugih sposobni načrtovano uresničiti.

Na začetku leta se je k trgovskemu podjetju ERA priključila kmetijska zadruga iz Soštanja. Zato se razvoj združenega podjetja ne nanaša le na trgovinsko dejavnost, pač pa poskušajo z lastno kmetijsko proizvodnjo in v kooperaciji povečati specializirano proizvodnjo hmelja, živine, krompirja in sadja. Čeprav predvidevajo zmanjšanje krmne površine v Saleku, bodo na tem posestvu zadržali manjšo čredo plemenske živine, da bi oskrbeli zasebne živinorejce s plemenskimi kravami. Na posestvu v Ravnah pri Soštanju gojijo plemensko živino za lastni prirastek. Tu imajo tudi hmeljske nasade. Hmelj pa je zasajen še na površinah v Smartnem ob Paki in v sklopu posestva Turn. Na tem posestvu pa bodo največjo pozornost posvetili sadnim nasadom.

ERA ima, kot vse kaže, pripravljen dober razvojni program. Nekaj od tega, kar so v njega zapisali, bodo izpolnili že letos. Drugo pa bodo morali zavoljo nezadostnih sredstev, ki so potrebna za tako obsežne investicije, raztegniti na daljše obdobje. To ni nič slabega. Razvojni program je vsekakor pomemben člen v podjetju, ki vleče delovni kolektiv naprej. Če tega sklepa ne bi bilo, bi lahko podjetje v svojem razvoju slej ko prej stagniralo. V trgovskem in proizvodnem podjetju ERA pa vidimo, da so nadaljnjo rast delovne organizacije skrbno pripravili za daljše obdobje.

Vaša vprašanja na pravi naslov

Tako se bo imenovala naša nova rubrika, ki jo bomo vpeljali z vašo pomočjo, dragi bralci. Namenjena bo vam in reševanju občinskih družbenih vprašanj.

Kako smo si zamislili? Od vas pričakujemo stvarnih vprašanj iz vašega življenja, okolja, kolektiva, šole... Preko nas jih postavite najodgovornejšim ljudem v občini, krajevni skupnosti, delovni organizaciji, skratka vsem, za katere menite, da bi na vaše vprašanje morali odgovoriti. Vprašajte tako, da boste vplivali na odpravljanje napak, na nadaljnji razvoj občine, skratka postanite akter pri soustvarjanju v občini.

Na marsikatero vprašanje, ki ste ga doslej postavili na sestankih in zborih, pa nanj niste dobili pravega odgo-

ra, bomo poskrbeli zdaj mi. Z vašim vprašanjem, ki ga boste morda naslovili na predsednika občine, sekretarja komiteja ZK, predsednika SZDL ali sindikata, direktorja, obratovodja in druge, bomo odšli k njim in z odgovorom seznanili širši krog občanov, naše bralce. Naj bo rubrika »vaša vprašanja na pravi naslov« tribuna mišljenj in demokratična oblika dogovarjanja.

Mi smo štartali. Zdaj je delo na vaši strani. Premislite, vprašajte in napišite. Seveda boste toliko korajžni in se podpišite. Anonimni pa res ne moremo biti, če hočemo prispevati k skupnemu napredku ali pa odpravljanju krivic in pomanjkljivosti.

Ze v naslednjih dneh pričakujemo vaših vprašanj!

Uredništvo

VABIMO FANTE

ki so prenehali šolanje na osemletki — ne glede na to, koliko razredov so uspešno končali — da se zaposlijo pri

RUDNIKU LIGNITA VELENJE

Edini pogoj za sprejem je izpolnjenih 15 let in dobro zdravstveno stanje.

Fante bomo zaposlili na zunanjem obratu, kjer bodo imeli možnost pridobiti kvalifikacijo v poklicih lesne in transportne stroke. Poklicno izobraževanje bodo opravljali v naših izobraževalnih oblikah.

Vse tiste, ki potrebujejo za svojo odločitev še druge informacije, vabimo na razgovor, kjer se bomo o vsem podrobneje pogovorili. Zglasite se na kadrovske socialni sektor rudnika lignita Velenje — soba št. 26.

KOLIKŠNI SO OSEBNI DOHODKI

V gospodarstvu velenjske občine so znašali povprečni osebni dohodki na zaposlenega v prvi polovi-

ci letos 1.602 din, od tega v industriji 1.653 din, gradbeništvu 1.249 din, trgovini 1.585 din, gostinstvu 1.348 din, obrti in komunali 1.417 din. V primerjavi z istim obdobjem lani so osebni dohodki v šestih mesecih letos porasli v gospodarstvu za 26 odstotkov, po posameznih panogah pa v industriji za 22 odstotkov, gradbeništvu 40, trgovini 34, gostinstvu 44 in v obrti ter komunali za 33 odstotkov.

Med industrijskimi podjetji so le v soštanjskem Polypexu imeli za 9 odstotkov nižje osebne dohodke kot lani v istem obdobju in so ti znašali 1.287 din. Poprečni osebni dohodki v drugih podjetjih pa so naslednji: elektrarna 1.922 din, rudnik 2.029, Gorenje 1.380, Lesna 1.434, usnjarna 1.196, Vegrad 1.164, projek tivni biro 4.543 (porast za 39 odstotkov), ERA 1.594, Zarja Soštanj 1.977, Vino šmartno ob Paki 1.345, GP Paka 1.323, Pod gradom 1.180, Kajuhov dom 1.479, gumirnica 1.758, čevljarstvo Velenje 1.267, kleparstvo vodovod 1.571, Oljka 1.208 in komunalni center 1.487 din.

RAVNATELJICA VVU VELENJE, MAJDA GABERŠEK O VPRAŠANJU VZGOJE IN VARSTVA

JE SAMO OBČINA DOLŽNA

Velenje je te dni dobilo novo vzgojno varstveno ustanovo, ki uradno še ni doživela otvoritve.

V tej novi, svetli, sodobni hiši, namenjeni otroškemu smehu in živzavu, bo živelo 210 otrok, zgrajena pa je bila za 160 otrok. Osem igralnic, prostor za telovadbo in prireditve, sanitarije, garderobe, upravni prostori in sodobno opremljena kuhinja, kjer se bodo pripravljala kosila za vse oskrbovance, vse to je žetev, ki nam jo je omogočila skupščina občine Velenje — sklad za otro-

ško varstvo in vsi mi s svojim samopriskom.

V novo šolsko leto smo stopili s številom otrok, ki daleč presega vse naše zmogljivosti. V vseh treh zavodih (na Prešernovi, Stanetovi, Saleški cesti) je prostora za 340 otrok, sprejeli pa smo jih 477. Kazno je, da je 107 oskrbovancev preko pedagoških normativov, kar nam pove, da bi Velenje že v teh pogojih potrebovalo še

nov otroški vrtec. Povedati je treba, da smo poleg tega odklonili nad 80 otrok obojestransko zaprosenih staršev, za otroke mater gospodinj pa na žalost sploh ni prostora. Tudi oddelek v Pesju je v tem šolskem letu odklonil 15 otrok, ker vseh 40, kolikor je bilo vpisanih, nismo mogli sprejeti. Upoštevajmo, da se Pesje širi, da število otrok narašča in s tem želje in zahteve po organizirani vzgoji, kar pa narekuje potrebo po novih, primernih prostorih.

Če vzgojiteljice ne bi bile pripravljene vzeti toliko zahtevnejše in odgovornejše delo, zavoljo prevelikega števila otrok v skupini — vsaka jih bo imela 8 preko normativa — bi še več mater jokalo, rotilo, prosilo in celo grozilo. Brez varstva pa bo ostalo še 107 otrok. Izrekam veliko zahvalo kot ravnateljica zavoda, svojim vzgojiteljicam.

Zamislimo se ob nanizanih dejstvih! Kdo je dolžan, da rešuje problem

vzgoje in varstva pri nas? Samo občina?

Delovne organizacije, ki zaposlujejo mnogo žena, njihovi sindikati morajo priskuhnuti! Idejo o gradnji še enega vzgojnovarstvenega zavoda je treba čimprej realizirati.

Stremimo za tem, da bi bil vsakemu otroku omogočen vstop v kolektiv vrstnikov, ker še tako dobra vzgoja ne more nadomestiti organiziranega vzgojnega dela, ki se odvija v otroškem kolektivu.

KAJ LETOS GRADIMO IZ SREDSTEV KRAJEVNEGA SAMOPRISPEVKA

V DOLINI JE ŽIVAHNO

(Nadaljevanje s 1. strani)

skih investicij in trdijo, da se gradi iz sredstev krajevnega samoprispevka. To delajo očitno za to, da bi netili nemir. Vendar takšno gledanje in kritiziranje ne zavlačuje gradenj, ker so kritiki v manjšini.

Težave so, ker delovne organizacije, ki so se z družbenim dogovorom zavezale za določene prispevek, neredno, nekatere pa sploh ne, nakazujejo sredstva v sklad za negospodarske investicije. Do konca letošnjega leta bi morale delovne organizacije na podlagi sporazuma vplačati 5.659.000 din stanje pa je povsem drugačno. Delovne organizacije iz velenjske občine, ki so dogovor podpisale (teh je 36), so do konca avgusta, torej 4 mesece pred koncem leta, vplačale v sklad le 2.027.000 dinarjev. Razlika od planiranega je precejšnja. Zaradi takšnega stanja se bo prihodnji teden sestal upravni odbor sklada za negospodarske investicije in razpravljati o neplačevanju obveznosti delovnih organizacij. So delovne organizacije, ki v dveh letih še sploh niso v sklad prispevale ničesar. Najslabše pa svoje obveznosti izpolnjujejo podjetja iz Soštanja.

Ce pogledamo naokrog po Saleški dolini, je zadnji dve leti nenavadna gradbena živahnost. Brez dvoma je k takšnemu videzu znatno prispevala odločitve, da bomo pet let plačevali samoprispevek. Sklad računa, da bo vanj do konca leta (to je tudi plan za 1971. leto) priteklo 5.974.000 dinarjev iz krajevnega samoprispevka. Do začetka septembra je bilo vplačanih že 65 odstotkov planiranih sredstev. Potemtakem pri samoprispevku občanov ni bojazni, da za leto predvidenega denarja ne bi zbrali.

Nekateri objekti bodo že letos zgotovljeni. Med nje sodita nova tretja osnovna šola in otroški vrtec v Velenju. Vrtec je že

zgrajen, manjka le še oprema. Šola pa je v zaključni fazi in bo gotova do občinskega praznika. Potem bodo uredili še okolico in jo znotraj opremili, tako da bo nared v začetku novembra. Naložba za oba objekta bo veljala 10.500.000 din. Iz sredstev krajevnega samoprispevka je bilo za šolo in vrtec porabljeno 8.700.000 dinarjev, nekaj je prispevala temeljna izobraževalna skupnost in tudi najela kredit v višini 1.150.000 din, ki ga bo vrnila iz prispevka za otroško varstvo.

V Soštanju dozidavajo osnovno šolo Bibe Röcka. Zdaj gradijo štiri nove učilnice in večjo vhodno avlo za razstave in prirreditve. Dela izvaja Gradis in bodo gotova do 29. novembra letos. Za to gradnjo bo potrebno 1.800.000 dinarjev in jih bo sklad prispeval v celoti iz krajevnega samoprispevka.

Tudi v Smartnem ob Paki je živahno. Ceprav je šolsko poslopje razmeroma novo, je postalo pretesno za sodobni pouk in

število učencev. Zato bodo v prizidku na novo zgradili 5 učilnic, delavnico za tehnični pouk, kuhinjo, dva prostora za otroški vrtec in telovadnico. Dela bodo končali prihodnje leto. Iz krajevnega samoprispevka bodo financirali celotno naložbo, ki bo veljala 3.200.000 din.

Modernizacijam cest smo že pred referendumom v velenjski občini posvetili precejšnjo pozornost. Spomnimo se samo velikih prostovoljnih delovnih akcij, ki smo jih imenovali »Mesto—vasi«, pri gradnji cest od Velenja do Sentilja, Skal, Hrastovca in Raven. Prejšnje leto smo v Saleški dolini modernizirali še druge odseke cest.

Letos so se prizadevno lotile svojih slabih cest krajevne skupnosti iz Belih vod, Sentflorjana in Gaberke. Po sentflorjanskem grabnu so že pripravili cestišče in ga bodo drugi teden asfaltirali. Za modernizacijo te ceste bodo porabili 1,3 milijona dinarjev. Iz krajevnega samoprispevka bo sklad za

negospodarske investicije prispeval 900 tisoč, prebivalci Belih vod in Sentflorjana pa so sami prispevali za cesto 100.000 dinarjev. Krajevna skupnost Bele vode je plačala 40.000 din, da so zgradili most, šoštanjnska krajevna skupnost pa 140 tisoč za asfaltiranje odseka cestišča ob novem zazidalnem področju. Ostali del potrebnega denarja bodo dobili iz sredstev vodnega sklada.

Tudi cesto od Družmirja skozi Gaberke so že začeli urejevati. Uredili so propuste in utrdili cestišče. Ko bodo končali dela na cesti skozi Sentflorjan, bodo začeli pripravljati gaberško cesto, ki jo bodo zatem asfaltirali do poti, ki vodi proti Plešivcu. Vrednost del cenijo na 800 tisoč. Sklad bo iz samoprispevka prispeval pretežni del denarja 600.000 din. Prebivalci so ga zbrali 100.000. Krajevna skupnost pa bo za preostanek najela kredit od občinskega cestnega sklada.

Najbolj so pohiteli Podkrajčani. Pred meseci so

asfaltirali 2 kilometra dolgo cesto. Za cesto, katere vrednost del znaša 400 tisoč din, so porabili samo 280.000. Vse drugo pa so uredili z množičnim prostovoljnim delom. Sklad je iz sredstev samoprispevka prispeval 200.000. Podkrajčani so poleg udarniškega dela prispevali še 80.000 dinarjev.

Lani so asfaltirali cesto do združnega doma v Lokovici, letos pa so še utrdili 1,5 kilometra makadamskega cestišča, ki ga bodo še to jesen asfaltirali. Vrednost celotne naložbe je 450.000 dinarjev. Prebivalci so že prispevali 20.000, ravno toliko pa bodo, ko bo cesta asfaltirana. Ostalo bo plačal sklad iz sredstev krajevnega samoprispevka.

Težko bi verjeli, da bo na vrh Graške gore — »Gore jurišev« speljana pešova cesta. Casi se spreminjajo in tudi to se je zgodilo. Do spomenika na Graški gori je prevozna cesta, vendar še ni zgotovljena. Letos bodo to cesto posuli s peskom. Od Skal do Plešivca pa je dobra makadamska cesta. Lansko leto so za oba odseka ceste porabili 250.000, letos pa je predvidenih še 200 tisoč din. Ves denar je prispeval sklad iz krajevnega samoprispevka.

Z avtomobilom se je sedaj mogoče pripeljati do koč na Paškem Kozjaku. Velenjsko palniško društvo je že pred leti ustanovilo gradbeni odbor, ki ga vsa leta vodi Ivo Jamnikar. Z gradnjo gorske ceste pa so začeli 1968. leta. Naložba je vredna 600.000 din. Omeniti velja, da so precejšnjo vrednost del opravili prostovoljno učenci rudarskega šolskega centra in gimnazije. Zato ni bilo potrebno vsega denarja. To jesen bodo na cesti še uredili odvodne jarke in namestili prometne znake. Nato pa jo bo prevzel komunalno obrtni center, kot cesto četrtega reda. Sklad je iz sredstev samoprispevka lani prispeval 150.000, letos pa 100.000 dinarjev. Veliko pa so v času gradnje prispevale delovne organizacije, predvsem rudarski šolski center, rudnik, tovarna Gorenje in komunalno obrtni center. Nekaj so prispevali tudi domačini.

Iz sredstev samoupravnega sporazuma, ki so jih prispevale delovne organizacije, so namenili 300.000 din za športne garderobe. Velenjski rudnik je za gradnjo še posebej prispeval 180.000. Ostali denar so zbrali pri družbenih organizacijah, zasebnih obrtnikih in še drugih delovnih organizacijah. Naložba pa je veljala 600.000 din. Mladina je opravila precejšnjo število prostovoljnih delovnih ur.

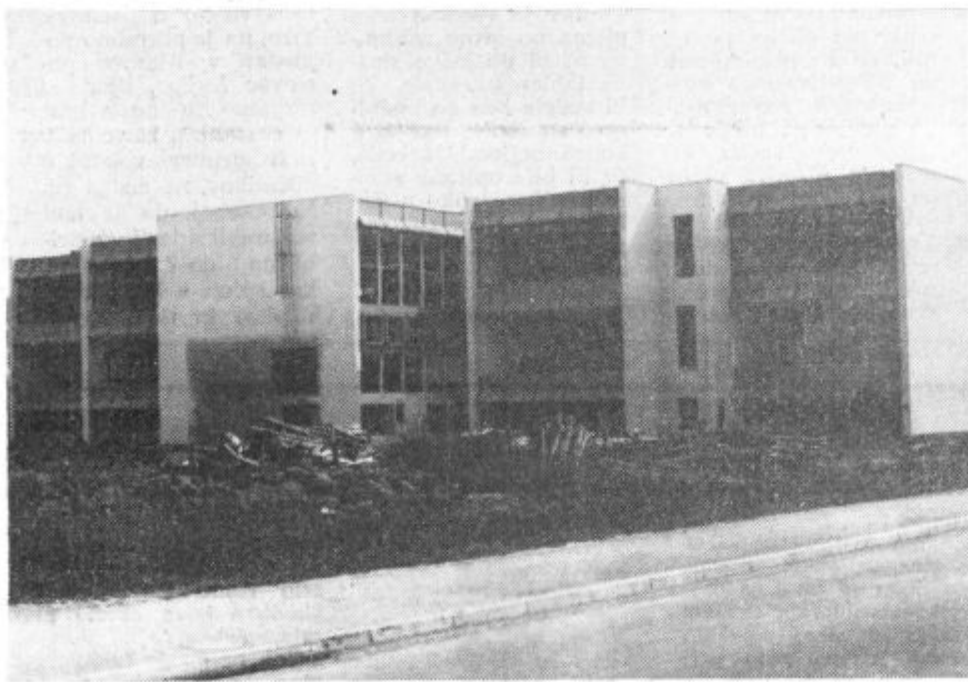
Za občinski praznik bodo v Velenju otvorili novo knjižnico. V njej bo tudi galerija. Stavba in oprema bo veljala 2 milijona din. Sklad za negospodarske investicije bo iz sredstev delovnih organizacij (samoupravnega sporazuma) prispeval 1,2 milijona, tovarna Gorenje dodatno 250.000, kulturna skupnost 200.000, drugo pa ostale delovne in družbene organizacije.

Ob cesti proti Celju so začeli z gradnjo gasilskega doma, katerega investicija znaša 1.650.000 din. Gradnjo bodo takole financirali: sklad iz sredstev samoupravnega sporazuma 1,3 milijona, preostalih 350.000 pa bodo dobili s prodajo sedanega gasilskega doma. Okolico doma bodo uredili prizadevni velenjski gasilci. Dom gradi Veograd, gotov pa bo do konca leta.

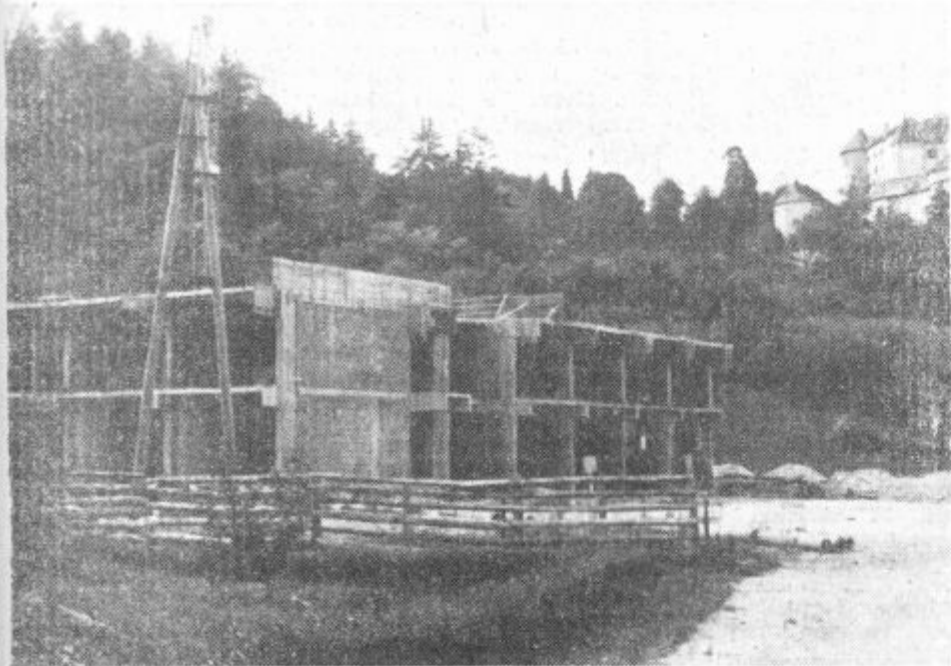
Iz sredstev krajevnega samoprispevka je sklad prispeval 20.000 din za adaptacijo doma Partizan v Smartnem ob Paki, kupil štiri smučarske vlečnice za smučišča v Smartnem ob Paki, Soštanju in Velenju, ki so veljale 35.000 dinarjev in letno odplačilo 50.000 din za stanovanje za prosvetne delavce.

Sklad za negospodarske naložbe s težavo odplačuje sprotne dela, ker delovne organizacije ne izpolnjujejo obveznosti, ki so jih sprejele s samoupravnim sporazumom. Dotok sredstev je manjši, kot so izvršena dela. Zato je sklad vročil vsa razpoložljiva sredstva Ljubljanski banki, ki je odobrila kratkoročni kredit v znesku 22 milijonov dinarjev. Letos ga bodo porabili milijon, drugo leto pa preostali del. Zadelj tega lahko sklad normalno dela in nobena investicija ni nepokrita.

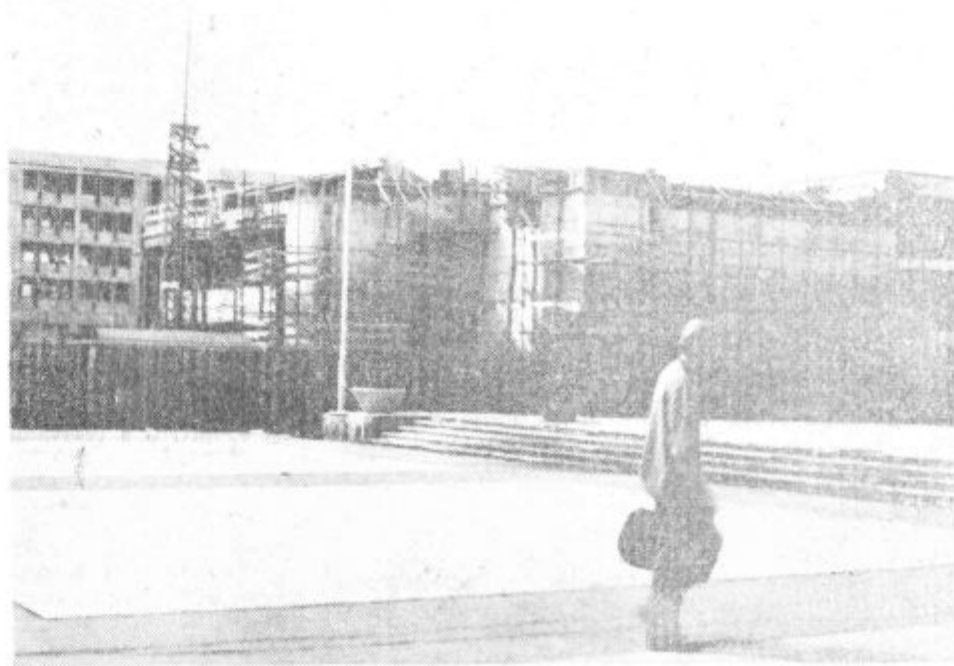
Lj. Naraks

Pouk v novi tretji osnovni šoli bodo v Velenju začeli novembra

Gasilski dom bo zgrajen do konca leta

V središču Velenja raste prepotrebna knjižnica z galerijo

Vaši prispevki

za

Kje je poštenost?

Že odkar nam je rudnik dodelil vrtove pri stanovanjski hiši Škale 110 (Berghaus), sem uporabnik tega vrta. Zato ga tudi vedno ob pravem času obdelam, pognojim ter opraviš sem druge malenkosti na njem. Vsako leto tudi opazam, kako izginjajo nekateri pridelki, posebno tisti, katere hočem obdržati za ozimnico, zato jih dalj časa pustim na vrtu, da bi v redu dozoreli.

Letos sem na omenjeni vrt posadil čebulo, ker je zanjo primerna zemlja. Ze spomladi so me sosedje opozarjali naj ne sadim čebule, ker bo tudi meni, kakor že pred leti njim, na črno odšla v Velenje. Ker pa ne stanujem v Velenju, ampak na deželi, sem naveden na to, da pridelek počaka lastnika na vrtu.

V začetku avgusta sem šel na dopust v Fiesjo in ker čebula še ni bila zrela, je ostala na vrtu. Ko sem se 20. avgusta vrnil, je bil prvi pozdrav od sosedov, da

je vsa čebula šla v napačna stanovanja. Skoraj nisem mogel verjeti, da je to resnica, ker je bilo čebule kar precej nasajene. Šel sem se prepričati, če je res, vendar je na žalost bilo tako. Našel sem samo suho slamo in o-lupe.

Sprašujem se, kje je poštenost, ki mora vladati med rudarji v jami? Kako bi bilo ako bi rudar v jami kradel malico ali čaj svojemu sodelavcu in bi ta potem ostal brez malice, čeprav si jo je priskrbel? Ali res ne more tudi zunaj vladati poštenje, ki je največje premoženje?

Mislím, da se vsakdo, ki si tako oskrbuje ozimnico, lahko zavedal, da jo jemlje svojemu stanoškemu sodelavcu, ki ima mogoče manjše osebne dohodke kot on, ter ga je tako prisilil, da bo moral odšteti za ozimnico težko prislužen denar, čeprav si je ozimnico pridelal v upanju, da jo bo pozimi tudi užival.

I. A. Velenje

Smo odgovorni soustvarjalci naše družbe in čutimo dolžnost, da opišemo nadvse neprijetno sročanje z uslužbenci velenjske postaje milice.

Ob velenjskem jezeru se je sestala večja družba tabornikov iz Šoštanj. Bilo je v nedeljo, 29. avgusta letos. Ko smo se vračali domov, smo se ustavili na avtobusni postaji pred rudarskim domom. Stali smo na notranjem robu pločnika in čakali na avtobus. Še pred prihodom avtobusa, nekako ob 22.20 uri, je do nas pripeljal kombi velenjske milice s tremi miličniki. Naša skupina je mirno stala pod vrbo in se pogovarjala. Medtem je vozilo zavilo s ceste in zapeljalo na pločnik, naravnost proti nam. Mislili smo da hoče šofer avtomobil obrniti. Ker se je med tem ustavil, smo predvidevali, da bo odpeljal nazaj. Toda ne. Razdalja med nami in

intervencijskim avtomobilom se je hitro začela zmanjševati. Stali smo mirno in čakali. Sofer je trobil in zapeljal med nas, zatem pa smo se odmaknili. Voznik — miličnik nas je osorno vprašal zakaj se ne umaknemo. Dušan de Costa, ki je bil z nami, je dejal, da naj oprostí, vendar stojimo na pločniku. Nato je miličnik pristavil, da se moramo umakniti uniformi in vprašal, če bi želeli z njimi. De Costa je odgovoril, da se to lahko zgodi. V trenutku je izstopil voznik intervencijskega vozila, zagrabil de Costa in ga porinil v kombi, čeprav mu je ta dejal, da bo sam vstopil.

Po petnajstminutnem pogovoru s skupino, ki je seveda protestirala proti takšnemu ravnanju, je miličnik Cerček odpeljal proti jezeru, tam obrnil in zavil proti delavskemu klu-

bu. Tu je avtomobil ustavil, tovariš Cerček pa je odprl vrata in dejal de Costu »naj se spravi iz vozila«. Nato mu je odvzel osebno izkaznico, izpisal podatke in grobo dejal, da oni znajo postopati s »takimi frajerji«. Seveda je de Costa odgovoril, da še ni bil frajer in tudi ne bo. Zatem se je Cerček fizič-

no lotil Dušana de Costa in ga s pestjo udaril v grlo, s kolenom pa v hrbet. De Costa pravi, da se je že od vsega začetka zavedal svojega položaja in je zatem odšel na postajo milice in dežurnemu miličniku prijavil dogodek.

Taborniški odred Pustega gradu Šoštanj

ODMEVI NA NASE SESTAVKE

Še enkrat:

PRIZADEVNOST PA TAKA

V Saleškem rudarju, ki je izšel 10. julija letos, je bil na 6. strani objavljen sestavek »Prizadevnost pa taka«. V zvezi s pisanjem moramo pojasniti, da je takrat naša pleskarska skupina na štirih križiščih

zadrževala prehode za pešce. Zato je nerazumljivo, da delo nismo mogli tako hitro opraviti kot si zamišlja komaj 14-letna Darja Rabič iz Velenja.

Pleskarska skupina RLV

ČEMU SLUŽI ANONIMNO PISANJE

Na občino, zlasti pa predsednika skupščine, prihajajo pisma z različno vsebino. To ne bi bilo nič hudega, če bi bila pisma podpisana in bi tisti, kateremu je pisanje namenjeno, bil seznanjen kdo je pisec. Marsikatero stvar bi lahko na občini pokrenili, če se pisci pisem ne bi skrivali za anonimnostjo. Nepodpisano pismo pa nihče ne more vzeti resno, čeprav je njegova vsebina na videz tehtna.

Vzemimo primer nekega pisma, ki ga je pred nedavnim dobil predsednik občinske skupščine. Na njem je

podpis »občani«. Kdo so ti »občani«? Ali je pisec lahko pisal v imenu nas, nekaj desetstič velenjskih občanov ali pa si je vzel pravico in podpisal še nešteto drugih občanov iz kdo ve katere občine?

Sicer je vsebina tega pisma po svoje zanimiva in bi občinske službe lahko ukrepale, če bi vedele kdo so podpisani »občani«, ker bi s konzultacijami, seveda, če bi bile opisane stvari resnične, lahko prišle zadevi na sled. Tako pa je vsako pisanje »občanov« odveč.

Pisec tega pisma, ki je svojo anonimnost

skril pod okrilje »občanov«, se je lotil utaje davkov. Svoj žolč je razlil na občino, ki ne zna najti denarja tam, kjer bi ga lahko. Pisec trdi, da pozna obrtnike, ki »niso prijavili vse dohodke in je občini ušlo veliko milijonov.« Trdi, da je potrebno pogledati v njihove poslovne knjige, kjer je razvidno koliko denarja so utajili. Navedel je tudi primer zidarskih obrtnikov, za enega pa še posebej, da je lani »napravil zidarje za približno 6 do 7 milijonov, kar sploh v knjigah ni napisal in tako davek

utajil.« Ta zadnji del stavka je značilen, da anonimnost nikomur ne koristi. Kako naj davčna uprava odmeri davek, če v knjigah dohodek ni vpisan? Če bi hotel pisec obravnavanega pisma skupnosti koristiti, potem bi sodeloval in se ne bi skrival za anonimnostjo.

In še nekaj. Nepodpisanih pisem nihče resno ne jemlje. V našem uredništvu jih zmečemo v koš. Tudi drugje jih verjetno doleti enaka usoda. Anonimno pisanje pač ničemur ne služi!

Naši alpinisti o sebi

PISE DUŠAN KUKOVEC

samega Eigerja, ne da bi kaj preveč razmišljali o njemu.

Prišel je čas, ko smo se odločili soočiti se tudi z Eigerjem. Janez Golob, Franjo Pečovnik, Marjan Pusovnik ter jaz, smo bili prvi iz našega predela, ki smo temeljito opravili izpit »soočanja« z Eigerjem do »Hinterštojserjeve prečnice«, ki smo ga odlično opravili. Tik ob koncu uspešnega povratka iz stene pa bi se imena nekate-

naše odprave v tujino so dosegle vse večje uspehe, toda Eiger je ostal za Slovence nepreplezan. Doživel je sicer še nekaj uspešnih sooočenj, ki pa niso prinesla pravega rezultata.

V rudarskem šolskem centru, v Saleški dolini, se je v teh letih vse bolj uspešno razvijal alpinizem, vse več je bilo tistih, ki so zahajali v naše gore in stene. Kljub težavam s prostim časom in denarjem, se je mnogo naredilo. Nenadoma je pred nami vznikla misel na Eiger. Zopet je bilo poleg mene šest kandidatov za Eiger: Franc Pečovnik, Herman Pergovnik, Bojan Menhart, Dani Kopušar in Janez Resnik. Toda je že tako, da je pomanjkanje primerne opreme, časa in denarja zreduciralo našo »šesterico« na »trojko«, ki se je bila pripravljena spoprijeti s težavami same stene, kot z nasprotovanjem za sam vzpon v krogu naših najbližjih. Mnogi so bili v skrbeh za usodo naših življenj, kar ni čudno ob tragični bilanci Eigerja. Bili smo pod močnim psihološkim vtisom, ki je bil najmočnejši name, kot enega izmed iniciatorjev za Eiger.

PISE FRANC VERKO

nosti, ter pičle možnosti za umik, jo postavljajo med zelo resne podvige... V glavnem bova prosto plezala, čaka naju skrajno težkih prehodov tehničnega plezanja. Čas plezanja prvih plezancev je bil 78 ur.

Zgodaj zjutraj naju je prebudil velik kamen, ki se je neusmiljeno prikotalil proti nama, da sva se komaj umaknila. Pobralla sva stvari in odšla iskati vstop smeri. Po lažjem

stopnje plezanja. Snežišča nikakor nisva mogla najti. Odložila sva nahrbtnike in vse prešarila. Vstopa v steno ni in ni bilo. Ponovno sva prebrala navodila. Bila so enaka. Kljub temu, da je bilo vse megleno in od megle rahlo deževalo, nisva mislila na vrnitev. Tudi Ivek je preklinjal vreme in meglo. Z jezo je dejal: »Če še tako lije dež, ne grem prej pod streho, da najdem zagozdo v razpoki!« Skala je postala mokra in jaz sem predlagal, da se naveževa. Pod varovanjem sva najprej iskala možen prehod. Končno je meni uspelo najti visoko nad glavo leseno zagozdo. Pokličem Ivča k sebi. Vesel me je potolkel po rami in začel iz nahrbtnika vleči opremo. S plezanjem je začel prvi.

Ugotovila sva, da je veliko snežišče skopnelo. Tako je prišlo do 7 metrov gladkega previsa, katerega brez klinov svedrovcev ne bi mogla premagati. Zato sem rekel soplezalcu, naj poskusi levo po široki razpoki, nato pa preči nad previs do zagozd. Ivek si je razporedil

(DALJE PRIHODNJC)

V EIGER NIKOLI VEČ

Toda razvoj našega alpinizma je terjal svoje, posebno »štajerskega«. Naši fantje so osvajali vse bolj drzne in zahtevne stene. Sli so skozi zmage in poraze, toda, je že tako, da se hudo v gorah hitro pozabi, uspešni vzponi pa so gonilo za premagovanje vse težjih problemov.

Tako se je zgodilo, da smo se Štajerci v poletju 1964. leta podali pod steno

rih omenjenih junakov skoraj zabeležila v bilanco žrtev Eigerjeve stene. Zdrsnili so namreč na snežišču in se zaustavili nad prepadom. Naše sooočenje z Eigerjem je bilo popolno! S tem je nastopilo samo še vprašanje časa, kdaj ga dokončno premagamo — Eiger nas je izzval!

Minilo je pet let. Marsikaj se je v teh letih spremenilo v našem alpinizmu,

V SEVERNI STENI GORE STRAHOV

Zvečer sva se dolgo pogovarjala. Le lastnih občutkov o tej smeri, ki so bili po moji presoji enaki, si nisva povedala. Saj, če ne bi prečital uvodnega opisa smeri, bi verjetno imel mirnejšo vest. Tako pa mi je stalno rojil po glavi odstavki: ...dolga smer, neprekinjene vertikale, tehnično verjetno najtežja smer Severne Evrope, dolžina smeri, skrajna ekspoziranost in njena samostoj-

vzponu sva prišla do njega. Menila sva, da tu plezanje še ni preseglo tretje težavnostne stopnje, zato se nisva nič navezala. Konec te prečke je vodila smer »ca« dve vrve dolžine, malo v cik caku navzgor ter ponovno prečenje v leto med seraki do naslednje skalne stopnje. Po opisu bi to moralo biti veliko (snežišče, nad njim pa dve zagozdi in začetek šeste težavnostne

ŠTAJERSKI MOŽJE IN ŽENE — POMNITE!

Piše: VLADO VALENČAK

V sredini 1944. leta je Slovenije v IV. operativno cono anglo-ameriška misija. Na čelu te misije je bil ameriški major Lindsay, oficir za zvezo pri tej misiji pa je bil Velenčan Vlado Valenčak. Naloga misije je bila, da koordinira akcije naših enot z akcijami zaveznikov. Preko radijske zveze, ki so jo imeli z zavezniško bazo v Bariju v Italiji, so pošiljali sporočila o potrebi po orožju, eksplozivih in drugem vojaškem materialu. Organizirali so mnoga spuščališča na Menini planini, na Pohorju, Kozjanskem (v Sentvidu pri Planini) in tudi v osvobojeni Gornji Savinjski dolini. Na ta spuščališča smo dobivali

vojni material v glavnem ponoči, a v Gornjo Savinjsko dolino tudi podnevi. Material so pripeljali avioni tipa Halifax in ga padali spuščali na vnaprej določena mesta.

Poleg organizacije dobave orožja, municije in eksploziva, pa so naši partizani sodelovali z zavezniki še po drugih vprašanjih. Dajali so jim podatke o nemških postojankah, o premiku nemških enot, o stanju prometa itd. Na osnovi teh podatkov so zavezniki usklajevali nekatere bombardiranja na Štajerskem. Naši Titovci, kakor so takrat imenovali lovce, ki so jih pilotirali Titovi piloti iz Barija, so stalno napadali železniške transpor-

te. Tako so bile železnice pod dvojnimi udarci: partizani so jih minirali z znanim angleškim eksplozivom 808, Titovci pa so jih razbijali z bombami in mitraljezi.

Nemški okupator je bil takrat popolnoma brez glave in tudi brez moči. Naši ljudje na Štajerskem so masovno odhajali v partizane po zaslugi Stirinajste divizije, ki je prinesla v ta del Slovenije vsesplošno baklo množičnega odpora. Nemci so imeli svoje postojanke samo še v večjih trgih in mestih, medtem ko je bilo po deželje dejansko že na pol osvobojeno.

V tistih časih so se Nemci oprijemali tudi skrajnih propagandnih sredstev, ki so imela ravno nasprotni učinek tak, ki ga objavljamo, dokazuje, da je bila OF in NOV na Štajerskem močna in da so pri štabu operativne cone zavezniške vojaške misije, o čemer se je takrat samo šušljalo, vendar mnogi v to niso verjeli. Letak je jasno potrdil, da te misije obstajajo, kar je bilo v veliko korist našemu gibanju in v škodo nemški propagandi, ki je rada govorila samo o banditih, ki so »slabo organizirani«. Letak je potrdil tudi močno organizacijo Osvobodilne fronte na Štajerskem.

Slovenski živelj na Štajerskem, deželi, ki jo je Hitler smatral za potencialni del velikega nemškega rajha, je sprejel letak z navdušenjem, ker je znal letak pravilno brati. Mnoge v Velenju je razveselilo, ko so v letaku brali, da Vlado Valenčak še živi, Celjani so bili veseli novic o Stanetu in Terčaku in drugih, ki jih je citiral letak. Vedeli so, da so omenjeni na pravem mestu...

Za zavezniške misije pa so vedeli, da se še vedno nahajajo pri partizanskih štabih. To je šlo od ust do ust, kajti z njimi so se večkrat srečali naši terenci, po drugi strani so bile akcije Titovcev na železnice in vlake vse močnejše in spuščanje vojnega materiala vse pogostejše.

Konec letaka, ki obljublja mir, red, delo in kruh pa je bil samo še smešen v očeh Slovencev. Z Nemci so imeli dobre izkušnje, poznali so nacistični »red« in vedeli so tudi, da Hitlerju potekajo zadnje ure.

POPOTNI VTISI VIKTORJA KOJCA

ZA PARIZOM ŠE SARAJEVO

Od 28. julija do 28. oktobra 1971 je v sarajevski Skenderiji odprta edinstvena razstava v kulturni zgodovini naših narodov — »Umetnost na tleh Jugoslavije od prazgodovine do danes«. V enem dnevu se lahko vidi umetniška dela neprecenljive vrednosti ustvarjena na tleh Jugoslavije v razdobju 8000 let. Zbranih je preko 600 originalnih eksponatov iz blizu 200 muzejev, galerij, cerkva, samostanov, raznih kulturnih institucij, privatnih zbirk in knjižnic širom naše domovine. Če bi hoteli videti vse te eksponate na mestih od koder so zbrani, bi moral človek nenehno potovati skozi vse leto in premostiti pot dolgo preko 60.000 kilometrov.

Ceprav sem Jugoslavijo že večkrat prekrizal po dolgem in po čez, me je ob tako vabljivi razstavi nemirni duh ponovno pritegnil med tiste potujoče nomade, ki nimajo svojega prevoznega sredstva. Se vedno sem mnenja, da si pokrajino, skozi katero potuješ, najlažje ogledaš iz železniškega vagona, ki daje človeku na dolgi progi še največ ugodja. Zahvaljujoč železnici, ki je lani razpisala posojilo, sem prejel brezplačno vozovnico, ki mi je nadomestila nekdanjo karto K-15, s katero sem več let potoval po vsej Jugoslaviji. Se danes se spominjam prijetnega sprevoznika na progi Kosovo polje—Prizren, ki mi je z dobrodušnim nasmehom vrnil vozovnico na kateri je pisalo Bitolj, jaz pa sem se peljal po stranski progi, da bi spoznal tudi Kosovo in Metohijo. Sicer pa je vse odvisno od do-

brih odnosov med ljudmi in v tem pogledu čez sprevoznike na naših železnicah nimam kaj reči. Prvo neljubo presenečenje mi je na brzem vlaku, ki je po žiral kilometre proti Zidanem mostu, pripravil mladi gospodič, ki se je vračal iz Švice rekoč: »Druže to je prva klasa«. Seveda sem ga najprej začudeno pogledal, on pa mene, ker sem mu zasedel prostor za ležanje. Po kratkem oddihu sem mu dal vedeti, da dobro vem kje mi je mesto, nakar sem do Beograda imel mir.

Za Beograd in vožnjo preko Srbije do Sarajeva sem se odločil za to, ker sem si želel podrobneje ogledati Valjevo, Titovo Užice, Višegrad in še nekatere druge znamenitosti teh, nekoliko odročnih krajev. Beograd mi je zaradi svojih 32 muzejev in galerij bil še vedno zelo pri srcu in odločil sem se za 3-dnevno bivanje v mestu, ki je že preraslo milijonsko številno prebivalstvo. Uspelo mi je, da sem si v treh dneh ogledal preko 10 muzejev in galerij ter nekaj priložnostnih razstav. Seveda sem tudi tokrat obiskal znani muzej »25. maj« v katerem so zbrana, poleg stafetnih palic, ki jih predsednik republike dobi za rojstni dan, še mnoga prekrasna darila šefov držav, kakor tudi najpreprostejša darila, ki jih maršalu Titu poklanjajo šole in državljanji. Po navadi so to značilne narodne noše in običajne rutice s posvetilom: »da nam još dugo živi družo Tito«. Med mnogimi darili je tudi album v etuiju iz plemenite kovine, obložen z zlahtnim ka-

menjem, ki so ga Titu poklonili velenjski rudarji. Album je odprt tako, da se vidi barvna slika termoelektrarne Soštanj. Vsekakor prijetno srečanje z domačim krajem v daljnem Beogradu.

Beograd s Terazijami, zelenim Kalemegdanom, s svojim znanim »Zmagovalcem« delom Ivana Meštrovića, še vedno tvori dominantno točko nad sotočjem Save in Donave, ki se leno vali dalje proti Džerdapu.

Se vedno me privlači razgibano križišče Slavija z ogromnim kipom znanega revolucionarja Dimitrija Tucovića, ki je na sredini dan in noč živahnega trga. Mojo pozornost so letos vzbudili številni železobetonski loki, ki tvorijo podvoze in nadvoze v smeri Rakovica, Zemun, Kragujevac in Niš. To je ogromen splet vijugastih trakov, ki ponoči v soju številnih žarometov dajejo vtis bengaličnega ognja, ki šviga na vse strani neba. Ko sem se povsem slučajno znašel pod temi ogromnimi betonskimi lokom, sem dobil vtis, kot da iz te betonske džungle ni izhoda. Tako je podoba moderne Beograda, ki mu neneh razvoju vse bolj in bolj daje pečat evropskega mesta, s širokim Bulevarjem revolucije, ki se pri skupščini zlije v prostorni trg Marxa in Engelsa. Pred skupščino so še vedno impozantne figure konjev, znamenito delo priznanega mojstra kiparja Tome Rosandića. Le-ta je pred svojo smrtjo zapustil vse svoje kipe občini Beograd, ki je njegovo hišo spremenila v spominski muzej, katerega izredno radi obiskujejo, tako domači ljubitelji lepe umetnosti, kakor tudi številni tujci, ki globoko cenijo visoko ustvarjalno moč in umetniško vrednost naših likovnih ustvarjalcev.

(Dalje prihodnjič)

NOVO NA KNJIŽNEM TRGU

Beg z morišča

Pred kratkim je pri zavodu »Borec« v Ljubljani izšla knjiga Jožeta Vidica »Beg z morišča«. Knjiga je dobila Kajuhovo nagrado.

V knjigi je na 470 straneh objavljeno 136 fotografij živih in padlih borcev ter drugih dokumentov. Avtor opisuje 41 resničnih dogodkov iz vojnih dni. V prvi reportaži Beg z morišča opisuje, kako so partizani poleti 1942. leta požgali cestni in železniški most pri Mostah pri Zirovnici. Nemci so iz maščevanja čez dva dni ustrelili 28 talcev, eden pa jim je pobegnil in se čez osem dni priključil partizanom na Pokljuki. Toda 25 let po vojni nismo vedeli, kdo je bil pobegli talec. Ljudje so med vojno in po vojni menili, da je v Mostah pobegnil znani predvojni učitelj telovadbe Franc Rakar iz Kranja. Jože Vidic je v knjigi zanesljivo dokazal, da je partizan Za rojen v Velenju. Zar je sin primorskih star-

šev. Njegov oče je bil doma iz Drežnice, mama pa iz Libušnje pri Kobaridu.

V knjigi je še več zanimivih sestavkov, kot so: smrt kurirjev na Zabreški planini, Na ukaz gestapa v partizane, Samomorilec pripoveduje, Prešernova Vrba med NOB, Kako je padel pisatelj Tone Cufar, Živeljenjepis Tugomirja Vidmarja, ki je bil 1941. leta sekretar SKOJ mesta Kranj, Atentat na župana Lukmana, itn.

Naslovno stran je opremil Ernest Krnaič, prikazuje pa tri esesovske generacije, ki so si poleti 1942. leta ogledali požgani most v Mostah pri Zirovnici, kjer se dogaja glavna zgodba v knjigi. Ti trije generali so generalmajor Brenner, generalmajor Ervin Rösener in v sredi generalpolkovnik Daluge. Ervin Rösener je znan, ker je med vojno podpisoval smrtno obsodbe in poveljeval z vsemi policijskimi enotami v Sloveniji.

Manj je pri nas znan generalpolkovnik Daluge. Zato naj povemo, da je bil Daluge šef vseh policijskih, žandarmerijskih, carinskih, mejnih in posebnih enot, ki so varovale koncentracijska taborišča. Ko je Hitler 1934. leta obračunal z vodjo SA Röhmom, in so v eni noči esesovci pobili več kot tisoč svojih ljudi v Nemčiji, sta v Berlinu pokolj vodila Göring in Daluge. Ta dva sta tudi tistega jutra na berlinskem letališču pričakala Hitlerja, ki se je vrnil iz notranosti Nemčije, kjer je osebnost vodil akcijo proti svojem nekdanjemu zavezniku vodji SA Röhm.

Ko si je Daluge zadnje dni junija 1942. leta ogledal požgan cestni in železniški most v Mostah, je ukazal, naj s hudim terorjem zadušijo upor. Zato je bilo julija 1942. leta na Gorenjskem požganih največ vasi in ustreljenih največ talcev.

Štajerski možje in žene - pomnite! OF je kriva bombardiranja!

Nesreče, ki je zadela z bombardiranjem zadnje čase naše lepo imeno Cilli, Rohitsch-Sauerbrunn, Erlachstein, Wöllan in druge manjše kraje je krivo komunistično OF-vodstvo. Ugotovljeno je, da komunistični OF-okupatorji Ivan Silec, Avgust Lednik, Anton Mavrič, učitelj Turnher, Vlado Valenček, Misič, Tekave, Stane Trček znani komunistični krvnik in morilec nedolžnih Stajercov Stante Jernej, nekaj advokat v Celju in komunistični celjski agent Milan, krivi letalskega strahovanca in žrtev, ki so jih zračni napadi prinesli. Ti ljudje so namreč zahtevali od anglo-amerikanske misije, katere šef je major Mervin, člani pa Oberleutnant Park (že padel) ameriški Hauptmann Fischer (že padel) angleški major Macneff (ujet) in angleški Hauptmann Owen, da se morajo bombardirati določena mesta. Njihov tolmač pri misiji je bil neki Bandek I.

Tako uničijo »OF-okupatorji« namenovna spodnještajerska mesta in trge, potem ko so že izropali in izžemali kmete in delavce. Ni jim mar za dobrobit ali srečo spodnještajerskega ljudstva, kajti samo na ruševinah in skrajni bedi ljudstva, jim grede njihove zločinske namene v klase.

Ali spomni se se pri Stajercih. Nihave učiteljski in besedni teror se vresničilo odprl Stajercem oč.

Sedaj vedo: komunistični OF-okupatorji so smrti sovražniki Stajercer ter jih hujšajo uničiti. OF-okupatorji so krivi vsega gorja na Spodnjem Štajerskem.

Toda življenjska moč Stajercer je neomajena in nezločljiva. Maščevanje bo prišlo. Nemčija bo zmagala in prinesla vsem poštenim narodom Evrope mir, red, delo in kruh.

STAJERSKI MOŽJE IN ŽENE — POMNITE! OF JE KRIVA BOMBARDIRANJA! Nesreče, ki je zadela z bombardiranjem zadnje čase naše lepo imeno Cilli, Rohitsch-Sauerbrunn, Erlachstein, Wöllan in druge manjše kraje je krivo komunistično OF-vodstvo. Ugotovljeno je, da so komunistični OF-okupatorji Ivan Silec, Avgust Lednik, Anton Mavrič, učitelj Turnher, Vlado Valenček, Misič, Tekave, Stane Trček znani komunistični krvnik in morilec nedolžnih Stajercov Stante Jernej, nekaj advokat v Celju in komunistični celjski agent Milan, krivi letalskega strahovanca in žrtev, ki so jih zračni napadi prinesli. Ti ljudje so namreč zahtevali od anglo-amerikanske misije, katere šef je major Mervin, člani pa Oberleutnant Park (že padel) ameriški Hauptmann Fischer (že padel) angleški major Macneff (ujet) in angleški Hauptmann Owen, da se morajo bombardirati določena mesta. Njihov tolmač pri misiji je bil neki Bandek I.

Tako uničijo »OF-okupatorji« namenovna spodnještajerska mesta in trge, potem ko so že izropali in izžemali kmete in delavce. Ni jim mar za dobrobit ali srečo spodnještajerskega ljudstva, kajti samo na ruševinah in skrajni bedi ljudstva, jim grede njihove zločinske namene v klase.

Ali spomni se se pri Stajercih. Njihove učiteljski in besedni teror se vresničilo odprl Stajercem oč.

Sedaj vedo: komunistični OF-okupatorji so smrti sovražniki Stajercer ter jih hujšajo uničiti. OF-okupatorji so krivi vsega gorja na Spodnjem Štajerskem.

Toda življenjska moč Stajercer je neomajena in nezločljiva. Maščevanje bo prišlo. Nemčija bo zmagala in prinesla vsem poštenim narodom Evrope mir, red, delo in kruh.

ZA SPOMENIK NOB SO PRISPEVALI

Občinski odbor ZZZ NOV je doslej od delovnih organizacij in občanov zbral za spomenik NOB v Velenju 137.000 dinarjev. Zbiralna akcija pa še vedno traja. Zato bi radi spomnili vse one, ki še niso dali svojega prispevka, da to čimprej store. Naš prispevani delež je malenkosten v primerjavi s tistim, ki so ga dale žrtve narodnoosvobodilne borbe.

Za spomenik NOB so že prispevali — prispevki občanov, zbrani v pisarni ZZZ NOV 680 din, temeljna izobraževalna skupnost Velenje 15.000, občinska konferenca SZDL 15.000, občinska konferenca ZKS 25.000, učenci osnovne šole Škale 100, delavci občinske uprave 1.215, učenci osnovne šole Gustav Šilih 2.180, učenci osnovne šole Miha Pintar-Toledo 2.000, učenci osnovne šole Paka 90, dijaki gimnazije 805, učenci posebne šole 200, prosvetni delavci osnovne šole Gustav Šilih 640, člani kolektiva »Zarja« Soštanj 420, člani kolektiva Vino Smartno ob Paki 400, prosvetni delavci iz Smartnega ob Paki 250, učenci osnovne šole Smartno ob Paki 800, učenci osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh Soštanj 1.060, člani kolektiva zdravstvenega doma Velenje 1.700, Lesna Soštanj 1.595, učenci osnovne šole Pesje 340, občinska skupščina 50.000, člani kolektiva Ljubljanske banke, podr. Velenje 400, člani kolektiva postaje milice Velenje — Soštanj 175, člani kolektiva SDK Soštanj 175, uredništvo Saleškega rudarja 500, Ivanka Malus, gostilničarka 500, Jože Rebernis, krojač 50, Vera Glojek, cinkanje 300, Janez Letonje, mizar 400, Marija Srebre, gostilničarka 300, Ivan Klugler, izdel. opeke 1.000, Stane Šmajdl, gostilničar 400, Pepca Ostrovršnik, go-

stilničarka 700, Adolf Pirnat, slikopleskar 400, Ivan Malovrh, fotograf 200, Franc Brglez, frizer 100, Franc Veler, krojač 100, Valentin Jevšenak, kolar in sodar 100, Alojz Pirečnik, lesostrugar 100, Alojz Lenart, frizer 50, Vida Goršek, gostilničarka 300, Anica Mraz, gostilničarka 500, Stane Grudnik, čevljar 100, Stanka Vrtačnik, perica 100, Franc Rotnik, traktorist 150, Vinko Burlec, kovač 100, Slavko Šmon, krojač 100, Aziv Adovi, slaščičar 100, Miha Naroločnik, urar 100, Stefan Dolejši, plastičar 100, Delopst Jožica, plastičarka 200, Jože Ježovnik, avtoprevoznik 250, Blaž Špeh, soboslikar 300, Anton Golčar, kem. čistilnica 100, Karl Razdevšek, krojač 50, Jakob Meh, mizar 200, Alojz Jagodič, čevljar 50, Martin Pirečnik, urar 150, Zdravko Kotnik, čistilnica 100, Marija Camlek, tapetnik 100, Viktor Čas, urar 150, Ivana Ostrovršnik, šiviljstvo 50, Jože Meh, avtomehaničar 400, Ivan Movh, slaščičar 500, Ivan Druks, kovač 100, Jerica Mišja, cvetličarka 150, Aleksander Ignjatov, radiomehanik 100, Ivan Erhart, torbar 200, Anton Hliš, traktorist 150, Franc Plaznik, traktorist 150, Franc Rogelšek, avtoprevoznik 100, Jože Blagotinšek, krojač 100, Rudolf Ilijaš, teracer 1.000, Alojz Kumer, ključavničar 200, Marica Strozak, galvanizerka 400,

Mustafa Mujadžić, kozmetičar 100, Marija Polak, čistilnica 150, Mihael Slivar, zidar 200, Jože Polak, cementinar 2.000, Tomo Alojz Polanc, avtoličar 500, Adolf Potočnik, ključavničar 150, Jože Remenih, žagar 500, Franc Trobina, krojač 300, Zvone Vasle, urar 100, Ivan Kotnik, ključavničar 1.000, Rudi Oplotnik, kovinostrugar 500, Mirko Drev, avtoprevoznik 2.000, Viktor Živkovič, avtoprevoznik 2.000, Jože Kvartič, avtoprevoznik 1.000, Ciril Verdelj, gostilničar 400, Igor Zbičajnik, klepar 400, Jože Muršič, avtoklepar 200, Slava, Miro Hudovernik 2.000, Janez Vrtačnik, avtoprevoznik 500 in Anton Krumpačnik, čevljar 50 dinarjev.

HMELJ JE OBRAN

Na površinah kmetijske kombinata Smartno ob Paki so letos v rekordnem času obrali hmelj, saj so ga v dobrem tednu vsega obrali. Imeli so pridne obiralce, s katerimi ni bilo nobenih težav. Obiralci so bili zadovoljni s hrano, ki so jo na posestvu dobivali. Žal pa se je hmelja nabralo skoraj polovico manj kot lani, ko ga je obrat brez kooperantov pridelal osemindvajset in pol tone. Tudi kooperanti se ne pohvalijo s količino nabranega hmelja, saj ga bo polovico manj kot lani, ko so ga sami pridelali osemindvajset in pol tone. Sicer ga je bilo pri kooperantih za 10 ha manj posajenega kot lani, ker nekateri opuščajo gojitev hmelja zaradi prevelikih stroškov, pomanjkanja obiralcev in prenikne cene. Hmelju je letos škodilo majsko vreme, pozneje pa še suša.

vanji odbora, z obiskovalci in z vsemi, ki posredno ali neposredno pomagajo pri izgradnji, čutimo enako, kajti novi dom kulture je v izgradnji za vse nas!

S. Z.

MORAMO...

Pri novi knjižnici je nastalo pravo mravljišče. Dogovorjeni rok izgradnje se hitro bliža in priganja ter bremeni vse, ki so obljubili, da bo knjižnica za občinski praznik odprta. Vse hiti; vse je organizirano tako, kakor da bi bilo za vsa gradbena in obrtniška dela dovolj prostora.

Moramo, moramo, saj bomo, se danes ponavljajo obljube.

Zagnanost izvajalcev je taka, da nimajo časa razmišljati ali bo ali ne. Pred vsemi je le še vprašanje, kaj bo kdo napravil, da ne bi zadrževal drugih delavcev in mojstrov, kajti vsaka ura je važna in dragocena.

Ob takih naporih je najvažnejša organizacija dela. Ničesar ne sme obtičati, ničesar se ne sme prezreti in nič zamuditi.

Odbor za izgradnjo knjižnice pod vodstvom Ivana Ateška se pogosto sestaja. Seje so kratke in jedrnate. Vsak naloga je konkretna in dobro premišljena. Sproti ugotovljamo, kaj je že narejenega in katere naloge so še pred nami. Prav vsi se zavedamo, da so novi prostori knjižnice zelo potrebni in da bomo vsak dan zamujenih investicij (zaradi

podražitev) morali jutri plačevati veliko dražje. Prav bi bilo, da s prizade-

TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

objavlja
prosta delovna mesta

1. varilca
2. kovinostrugarja
3. treh ključavničarjev
4. treh električarjev

Pogoji:

1. kvalificiran elektro ali avtogeni varilec z 2-letno prakso
2. kvalificiran kovinostrugar — lahko začelnik
3. kvalificiran ključavničar z najmanj 2-letno prakso
4. kvalificiran električar z najmanj 2-letno prakso

Za vsa objavljena mesta je predpisano poizkusno delo. Osebni dohodki po pravilniku

Razglas velja do zasedbe delovnih mest. Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru. Prošnje sprejema odbor za zaposlovanje.

SREČANJE PO SEDEMINDVAJSETIH LETIH

Na Pobrežju v Gornji Savinjski dolini se bodo 12. septembra zbrali na partizansko srečanje borci — gojenci podoficirske šole IV. operativne cone.

To bo prvo srečanje borcev, ki so se v najtežjih dneh naše revolucije vojaško šolali in pripravljali za prevzem odgovornih položajev v partizanskih enotah. V to šolo so prihajali najboljši borci iz vseh partizanskih brigad in odredov s področja Stajerske, prišli pa so tudi borci iz Koroškega ter vzhodno in zahodno Koroškega odreda.

Številčna moč partizanskih enot je spomladi 1944. leta močno narasla, v partizane je prihajalo vedno večje število mladih fantov in moč, ki so bi li pogumni, niso pa imeli vojaškega znanja. Glavni štab NOV in POS se je dobro zavedal, kaj bi pomenilo, če poveljniški kader ne bi bil dovolj vojaško usposobljen. Za oficirske kadre je bilo že poskrbljeno, saj je pri glavnem štabu že delovala oficirska šola, poskrbeti pa je bilo tudi treba za šolanje nižjega poveljniškega kadra. Štab IV. operativne cone je že 16. 11. 1943 organiziral podoficirsko šolo pri Kamniško zasavskem odredu, ki je tudi skrbel za njeno varnost. Meseca julija pa se je šola prestavila v pohorske gozdove, za njeno varnost je skrbel Pohorski odred. Takrat je šola dobila tudi ves strokovni kader in je delovala v petih oddelkih — pešadijski, minerski, obveščevalni, za zveze in intendantski. Obenem je šola v vse tečaje lahko sprejela preko sto gojencev. Tečaji so bili pod smrekami in razen okupatorja je bil edini sovražnik le dež.

Meseca avgusta so partizanske brigade osvobajale Gornjo Savinjsko dolino in štab cone je odločil, da premesti šolo na osvobojeno ozemlje, da bi tako lahko delovala v normalnih pogojih, poleg tega pa ne bi bilo potrebno posebne enote za njeno varovanje. Tako smo se namestili pri Lenartu nad Gornjim gradom, pri kmetu Ajniku in delo je potekalo v popolnoma normalnih okoliščinah. Nemci so za šolo dobro vedeli in dosti jim je bilo do tega, da bi jo onemogočili. Naša zavest, da delamo na osvobojenem ozemlju, je takrat prav gotovo segala predaleč in to bi se nam nekega dne skoraj katastrofalno maščevalo. Dne 21. septembra je bil lep sončen dan. Gojenci so sedeli v gručah in poslušali predavanja. Ob pol enajstih pa so po dolini preko Gornjega grada prileteli v nizkem letu trije nemški lovci in nenadoma pričeli bombardirati in streljati. Na našo srečo so zgrešili hišo in napadli sosednjo pod nami. V trenutku smo se umaknili v bližnji gozd. Nemci pa so sosednjo Presečnikovo domačijo porušili do tal. Pod ruševinami je obležala Presečnikova gospodinja in njen le nekaj let star otrok. Nemci so morali prav gotovo ugotoviti, da se v tej

domačiji ne nahajajo partizani, že po prvih odvrženih bombah, vendar so svoje dejanje z vso natančnostjo izvršili.

Ta dogodek nas je resno opozoril, da je brezskrbnost še vedno partizanski sovražnik številka ena. Seveda smo se zaradi varnosti kmetov, kakor tudi nas samih pozneje pogosteje predstavljali. Šola je delovala zatem še na Otoku, Čepcljah, Trnavčah in Pobrežju — vse do 6. decembra, ko se je pričela velika zimska ofenziva. Nekaj dni za učenje smo izkoristili še pri Novi Stifci. 11. decembra pa smo se formirali v borbeni bataljon in tako kot borbeni enota nastopali do konca ofenzive.

Tovariši, ki so bili gojenci te partizanske šole imajo na tiste čase prav gotovo lepe spomine. Sigurno pa tudi gojijo željo, da bi se po tolikih letih zopet srečali. Tudi s področja Saleške doline je to šolo obiskovalo veliko tovarišev.

Pripravljalni odbor prosi vse tovariše, ki so bili gojenci te šole, da javijo svoje naslove na »Občinski odbor ZZZ NOV Mozirje — odbor za srečanje borcev podoficirske šole.« Posebno prosimo še tiste tovariše, ki se srečanja ne bodo mogli udeležiti, da jim bomo lahko poslali anketne liste.

Pridite zanesljivo na naše srečanje, pričetek pa bo ob 10. uri.

Prapravljalni odbor

SGP »VEGRAD«
VELENJE
Šaleška 19

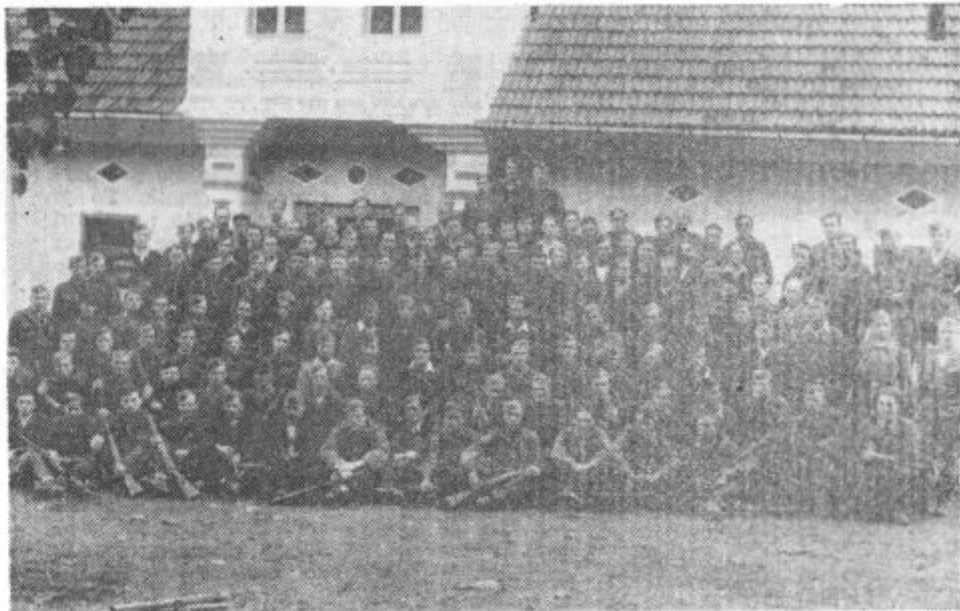
Odbor za kadrovske in splošne zadeve

RAZPISUJE

za šolsko leto 1971/72 naslednje proste štipendije:

- FAGG (oddelek za gradbeništvo) — 3 štipendije;
  - ekonomska fakulteta — 1 štipendijo;
  - visoka komercialna šola — 2 štipendiji;
  - gradbena srednja šola — 3 štipendije;
  - ekonomska srednja šola — 2 štipendiji.
- Prednost pri podelitvi štipendij imajo:
- študenti in dijaki višjih letnikov oz. razredov;
  - otroci naših delavcev;
  - kandidati s slabim socialnim stanjem.

Prošnje s priloženim spričevalom ali potrdilom o opravljenih izpitih ter potrdilom o premoženjskem stanju sprejema odbor za kadrovske in splošne zadeve pri SGP »Vegrad« Velenje, Šaleška 19, 15 dni po objavi razpisa.

Gojenci podoficirske šole

LE S SKUPNIMI NAPORI USPEH

Ob ponovni uvrstitvi nogometašev Rudarja v slovensko ligo, smo zaprosili predsednika kluba Venčeslava Tajnika, da nam pove o pripravah in željah. Takole je povedal:

— Moštvo je v težkih preizkušnjah v SCNL doseglo drugo mesto in s tem pravico do kvalifikacij za uvrstitve v SNL. V dveh srečanjih z moštvom Zagorja so bili Velenjčani uspešnejši. Doma so zmagali z rezultatom 3:0, v Zagorju pa izgubili z 2:1.

Po tem uspehu je vodstvo sklenilo, da morajo biti priprave nogometašev za prvenstvo kar najbolj sistematične in intenzivne. Tako da bi bili za težke preizkušnje v novem okolju dobro pripravljene.

To pa je zahtevalo reorganizacijo vodstva kluba. Zato smo postavili novo strokovno vodstvo kluba. Trener ligaškega moštva je Karel Nežmak, tehnični vodja pa Slavko Hudarin, ki bo s svojimi dolgoletnimi izkušnjami lahko veliko pomagal. Mladinsko in pionirsko ekipo trenira Oto Kujan, tehniški vodja mladih pa je Marjan Korun. Celotno tehniško vodstvo kluba ima na skrbi Zlatko Radovanović.

Tako je prvo moštvo pričelo s skrbnimi pripravami že 25. julija. V okviru priprav so odigrali vrsto prijateljskih tekem z zvezniki in slovenskimi ligaši, kjer velja posebej omeniti zmago proti celjskemu Kladi-

varju (4:2, 3:2) in trboveljskemu Rudarju (2:1).

Mislím, da smo dobro pripravili moštvo, ki ga sestavlja 18 dokaj enakovrednih igralcev. To je velika pridobitev za klub, kajti naporna tekmovalna bodo terjala sodelovanje vseh igralcev. Za barve Rudarja pa bodo nastopali nekateri novi igralci — Perger, Korunik in Lipar.

Močno si bomo prizadevali, da v okviru kluba čimprej vzgojimo in pripravimo mlade igralce, saj mora moštvo, ki tekmuje v slovenski ligi imeti široko zaledje mladih perspektivnih igralcev. To poslanstvo smo zaupali Otu Kujanu, ki bo svoje bogato znanje in iz-

Moštvo velenjskega Rudarja, ki se je uvrstilo v slovensko ligo

kušnje lahko prenesel na mlade.

In kakšne so možnosti v novem tekmovalnem okolju?

Po mnenju strokovnega vodstva in po rezultatih doseženih na prijateljskih tekmah, pričakujemo, da se bodo igralci tudi na prvenstvenih tekmah tako zavzeli in srčno borili. Za doseg našega cilja v letošnjem prvenstvu — obdržati se med slovenskimi ligaši — bo potrebno tesno in prijateljsko sodelovanje med trenerjem, tehničkim vodjem in vsemi igralci.

Obsežno področje tekmovalnosti (tekme po vsej Sloveniji) bo zahtevalo od vodstva kluba veliko angažiranost pri zbiranju finančnih sredstev za pokritje velikih stroškov, ki jih terja tako tekmovalnost. Ker moštvo nastopa v vseh večjih slovenskih mestih, bi nekatera podjetja lahko izkoristila za reklamiranje svojih proizvodov (predvsem Gorenje!).

V imenu ljubiteljev nogometa želim vodstvu in igralcem čimveč uspeha v prizadevanjih za doseg svojega cilja. —

Igrišča so ponovno zaživel

Ljubitelji športa v naši občini bodo tekmovali v treh različnih ligah.

NOGOMET

Moštvo Rudarja bo nastopalo v slovenski ligi, kar zagotavlja gledalcem, da bodo lahko gledali kvalitetne tekme na stadionu ob jezeru.

Nogometaši Šoštanjkega Partizana pa bodo igrali v slovenski conski ligi. Moštvo Smartnega ob Paki pa se bo

merilo tokrat v nižjem tekmovalnem razredu — celjski nogometni ligi.

ROKOMET

Rokometaši Partizana Šoštanj so se letos dobro pripravili za nastope v slovenski ligi, za kar gre zahvala novemu vodstvu kluba in polnemu razumevanju vodstva društva Partizan.

Šoštanjčani pričakujejo, da se bodo borili za boljša mesta na lestvici, zato bodo tekme v Šoštanju zelo zanimive.

Igralke moštva »Gorenje«, ki se bodo borile z najboljšimi slovenskimi ekipami, so se skrbno pripravljale za prvenstvene tekme. Vodstvo rokometnega kluba »Gorenje« se je zavzelo za obnovo igrišča v športnem parku ob jezeru, za

kar velja vso priznanje predsedniku Hinku Dermotu. V okviru štajerske cone, bodo tekmovali rokometni Partizan — Rudarja, prav tako pa tudi mladinska vrsta.

KOŠARKA

Košarkarji nadaljujejo drugo polovico tekmovalnega moštva Elektré iz Šoštanja tekmuje v slovenski ligi B skupine.

Velenjski košarkarji se bodo trudili, da bi tudi ob koncu prvenstva ostali na vrhu tabele, ki so jo osvojili v prvem delu tekmovalnega moštva Torpeda iz Šoštanja, za katerega nastopajo starejši »odsluženki« košarkarji, pa bo še večkrat presenetilo mlajše nasprotnike.

ATLETIKA

Tudi atletski klub ima v programu še nekaj množičnih tekmovalnosti — občinsko prvenstvo v krosu, dvoboj RSC — Gimnazija in več klubskih tekmovalnosti v posameznih panogah.

MALEGLASI

PREKLICI

• Plačilne kartončke RLV preključijo: Alojz Povh, Paka 37, številko 340; Alojz Salobir, Saleška 22 a, Velenje, številko 268; Bernard Pačnik, Tolsti vrh 39, številko 413 in Franc Deželak, Saleška 14, Velenje, številko 89.

• Obveščam, da od 3. julija 1971 nisem plačnik dolgov, ki bi jih naredila moja žena Albin Leskovšek iz Lokovice 9. Ivan Leskovšek.

PRODAM

• Spalnico »Carmen«, lepo ohranjeno, ugodno prodam. Premelj, Tomšičeva 15/III, Velenje.

• Prodám leseno garažo. Naslov: Martin Vrabčič, Skorno 37.

ZAPOSILITEV

• Sprejem frizersko vajenka. Naslov v uredništvu.

STANOVANJA

• Zakonca, brez otrok, isčeta neopremljeno sobo z uporabo kopalnice v Velenju. Ponudbe pošljite v uredništvu.

IZGUBLJENO

• Prosim najditelja denarnice z dokumenti na ime Alojz Salobir, da jo vrne proti nagradi.

KUPIM

• Globok otroški voziček kupim. Naslov v uredništvu.

Svet krajevne skupnosti Gaberke je na svoji seji, dne 9. maja 1971, po 162. členu Zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-32/69, 40-251/69, 26-155/70, 46-246/70) in predhodnem sklepu zbora volivcev za naselje Gaberke z dne 9. maja 1971 sprejel

SKLEP O UVEDBI KRAJEVNEGA SAMOPRISPEVKA

I.

Za območje naselja Gaberke se v letu 1971 uvede krajevni samoprispevek, ki bo uporabljen za razširitev asfaltne prevleke za cesto skozi Gaberke do mostu v Velunji.

II.

Skupni znesek, ki je potreben za dela, za katera se uvaja samoprispevek, znaša 100.000 dinarjev. Če pa bi od tega zneska ostalo še kaj sredstev ali če bi zbrali več sredstev, se bodo ta porabila za podaljšanje asfaltne prevleke.

III.

Krajevni samoprispevek se uvaja v obliki denarja. Vsak zaposlen in vsak kmet prispeva 600 dinarjev, upokojeanci pa 300 dinarjev, glede na višino dohodka se lahko s posebno izjavo obveže, da prispeva več.

IV.

Višino krajevnega samoprispevka določi za vsakega zavezanca svet krajevne skupnosti s posebno odločbo, vsak posameznik pa se lahko glede na višino osebnega dohodka in svojo zavest s posebno izjavo zaveže prispevati več.

Zoper odločbo o odmeri krajevnega samoprispevka ni pritožbe, pač pa je dopusten upravni spor po splošnih predpisih.

V.

Dela, za katera se uvaja krajevni samoprispevek, morajo biti končana do 8. oktobra 1971, prispevek v denarju pa mora biti plačan do 20. septembra 1971.

VI.

Svet krajevne skupnosti Gaberke skrbi za zbiranje sredstev in izvedbo del za katera je predpisan krajevni samoprispevek, lahko pa imenuje vodstvo teh nalog poseben odbor.

Denarna sredstva zavezancev krajevnega samoprispevka se stekajo na račun krajevne skupnosti Gaberke.

VII.

Krajevna samoprispevka v denarju so v skladu s 168. členom Zakona o prispevkih in davkih občanov oproščeni občani, ki imajo socialne podpore, invalidnine in pokojnine manjše od 1.000 dinarjev, ter od otroškega dodatka, dijaki in študentje od štipendij ter vajenci od svojih nagrad, lahko pa se po svoji zavesti, s posebno izjavo zavežejo, plačati svojim možnostim primeren znesek.

VIII.

Od zavezancev, ki prispevka ne bodo plačali v roku, ki ga določa krajevna skupnost, se bo prispevek prisilno izterjal po predpisih, ki veljajo za prisilno izterjavo prispevkov in davkov.

IX.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v glasilu občine Velenje — Saleškem rudarju.

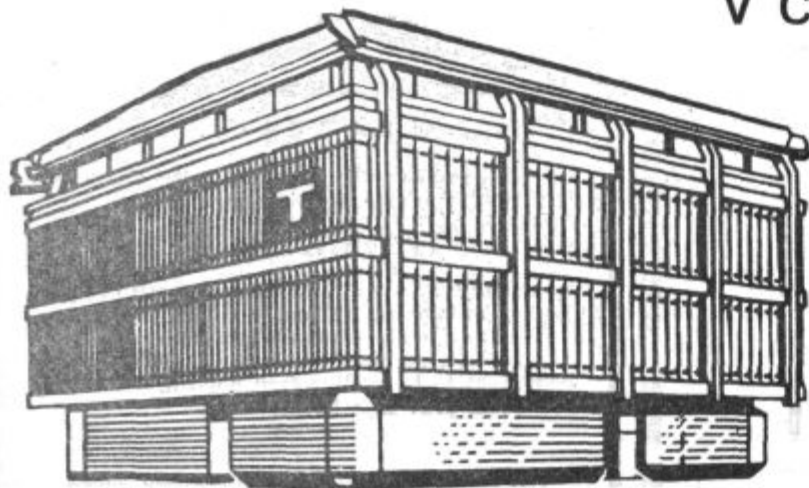
Številka: 23/1971

Gaberke, dne 9. maja 1971

Predsednik
krajevne skupnosti Gaberke
Rafael Blatnik, s.r.

VELEBLAGOVNICA

V CELJU VAS VABI

Bogata izbira
najsodobnejših
modelov za
poletje
in kopalno sezono

TEHNO MERCATOR CELJE

20 moderno
opremljenih
oddelkov
Zanimivost:
darilni boni
Dostava
na dom
Pri nakupu
za devize
dobite
10 % več

BOGATO IN VSAK ČAS
SKRBI ZA VAS

VELEBLAGOVNICA

GRADBENI ODBOR III. OSNOVNE ŠOLE VELENJE

razpisuje
NATEČAJ

za izbiro imena nove III. osnovne šole v Velenju. Predloge pošljite do 17. 9. 1971 na občinsko konferenco SZDL Velenje. Izbrani predlog bomo nagradili z nagrado 500 din.

SGP »VEGRAD« VELENJE

prodaja

POSLOVNE PROSTORE – LOKALE IN GARAŽE V CENTRU VELENJA

Prostori so primerni za ureditev trgovskih, gostinskih, turističnih in vseh vrst obrtniških lokalov.

Prostori so na razpolago v pritlični in kletni etaži 100-stanovanjskega bloka z lokali ob Prešernovi cesti.

Prostori bodo dograjeni do meseca junija 1972.

Interesenti naj se pisмено ali osebno zgledajo na upravi SGP »Vegrad« Velenje, komercialna služba, telefon 85-250 in 85-041.

III. osnovna šola z vrtcem Velenje v izgradnji

razpisuje

naslednji prosti delovni mesti:

- učitelj telesne vzgoje s 15 ur tedenske učne obveznosti
- administrator

Pod 1. pogoj PRU ali P
Pod 2. srednješolska izobrazba.

Obe delovni mesti razpisujemo za nedoločen delovni čas.

Nastop službe 1. novembra 1971.

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

podaljšuje vpis v

- DELOVODSKO SOLO ELEKTRO STROKE do 1. januarja 1972
- OSNOVNO SOLO ZA ODRASLE, 7. in 8. razred — do 20. septembra 1971
- JEZIKOVNE TEČAJE (ZACETNE IN NADALJEVALNE) NEMŠČINE ANGLEŠČINE in ITALIJANŠČINE — do 20. septembra

Vse informacije o izobraževanju odraslih dobite pri delavski univerzi Velenje, telefon 85-153.

Zadnje slovo od umetnika

Na pokopališču v Podkraju je bila v sredo, 1. septembra ob 17. uri žalna slovesnost za pokojnim akademskim kiparjem

prof. Františkom Vladimírom Foitom.

Pokojni prof. František V. Foit je pred tedni prišel s svojo soprogo Ireno v Ve-

lenje, kjer je nameraval preživeti jesen svojega življenja. Tu bi razstavil tudi bogato zbirko afriške umetnosti in kiparil/

Zalna slovesnost na pokopališču v Podkraju

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubljene žene in matere

MARGARETE LEŠNIK

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki z nami sočustvujejo in pomagajo prestajati najtežje trenutke. Iskrena hvala sorodnikom, sostanovalcem Saleške 14, najbližjim sodelavcem v kolektivu RLV, rudarski godbi ter vsem drugim prijateljem in znancem, ki so s cvetjem in vencí, petjem, godbo in ganljivimi besedami ali kakorkoli drugače počastili spomin nanjo, ko so nam stali ob strani na njeni zadnji poti.

Se posebno hvaležni smo zdravstvenemu osebju slovenjgraške bolnišnice in dr. Zupancu iz zdravstvenega doma Velenje, ki so ji skrbno in požrtvovalno lajšali zadnje dni življenja.

Zalujoči mož Alojz ter sinova Bojan in Vojko

SMRTI

— Ana JAMNIKAR, upokoženka iz Družmirja št. 37, stara 71 let

— Ignac ZAJC, upokojenec iz Gaberk št. 101, star 84 let

— Štefan STRASEK, upokojenec iz Krtince št. 15, star 63 let

— Marija ZALOKAR, soc. podpiranka iz Drevenika št. 36, stara 71 let

— Ana JERANKO, druž. upokoženka iz Trnovelj št. 119, stara 47 let

— Adalbert VRHOVNIK, kmetovalec iz Klenovca št. 78, star 71 let

— Anton MAHNE, upokojenec iz Gomilkega, star 74 let

— Andrej OVCJAK, kmetovalec iz Topolišice št. 179, star 74 let

— Anton FIDLER, soc. podpiranec iz Hrasnika št. 3, star 68 let

— Anton SKOK, inv. upokojenec iz Celja, Maistrova n. h., star 40 let

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi naše zlate žene, mame, stare mame, tete in sestre

IVANKE GLUŠIČ

se zahvaljujemo vsem, ki so ji darovali cvetje in jo pospremili na zadnji poti.

Iskrena hvala zdravnikom zdravstvenega doma Velenje, posebno dr. Zupancu za zdravniško pomoč, ki jo je nudil v času bolezni.

Vsem prav lepa hvala.

Neutolažljivi: mož Matevž, hčerke Štefka, Marica, Ivica z družinami in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega nadvse dobrega in skrbnega moža, očka, sina, brata in strica

IVANA ČREPA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in sosedom za vsestransko pomoč. Prav lepa hvala rudniku lignita Velenje, Gorenju, rudarski godbi in govornikom.

Hvala vsem za izraze sožalja, darovane vence in vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremili v prerani grob.

Zalujoči: žena Justika s hčerkico Vlasto, oče, mati, brat, sestre ter drugo številno sorodstvo

Sporočamo žalostno vest, da je tragično preminul

akademski kipar

profesor František Vladimír Foit

Poslavljam se od umetnika in zbiralca afriških umetnin, ki se je odločil, da bo jesen svojega življenja preživel v Velenju, kjer bi uredil in stalno razstavljal svojo pomembno zbirko umetnin s črnega kontinenta.

Skupščina občine Velenje
in družbenopolitične
organizacije Velenje